

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Svend Heiselberg vil jeg sige, at det radikale venstre mener heller ikke, man altid skal spørge organisationerne om alting, men ind imellem kan det nu være meget fornuftigt at lytte til deres råd. Det har vi også indtryk af at venstre gør i enkelte sammenhænge.

Angående det konkrete udkast til ændringsforslag, som er fremkommet efter betænkningssagens afgivelse, så hænger flertallet overhovedet ikke på det radikale venstre i øjeblikket. Hvis hr. Svend Heiselberg havde hørt efter, så ville han have hørt, at den konservative ordfører, hr. Dyremose, klart sagde, at det udkast til ændringsforslag, der her foreligger, kan heller ikke det konservative folkeparti støtte. Hvorfor ikke? Fordi det vil give en vanvittig administration.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg forstår, at hr. Svend Heiselberg er af den opfattelse, at hvis det drejer sig om fiskeriets problemer, er det uforstandigt at spørge fiskeriets organisationer, og hvis det drejer sig om forenklinger for byerhvervene, så er det urimeligt og tåbeligt at spørge Dansk Arbejdsgiverforening og de forskellige erhvervsorganisationer. Vi i socialdemokratiet deler ikke den opfattelse. Vi i socialdemokratiet har den opfattelse, at det er rimeligt, når man gennemfører den slags ting, at man spørger de mennesker, som man angiver at man vil hjælpe.

Jeg vil opfordre hr. Svend Heiselberg til at stille det ændringsforslag. Jeg vil opfordre andre partier til at stemme for det ændringsforslag – alene for at få en demonstration af, hvilket ufatteligt bureaukrati og hvilke ufattelige problemer gennemførelsen af dette forslag vil afstedkomme i praksis. Jeg mener, det vil være en glimrende demonstration. Det vil også vise organisationerne i erhvervslivet den respekt, deres arbejde og saglige indsigt i problemerne nyder i borgerlige partier i folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Forespørgsel til indenrigsministeren:

Forespørgsel af Pelle Voigt (SF) m. fl.:

»Hvordan og hvornår agter ministeren at forbedre de civile værnepligtiges stadig dårligere vilkår?«

(Forespørgsel nr. F 14. Anmeldt 18/3 82. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/3 82).

Formanden:

Jeg skal allerede her ved debattens start gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle dagsordener først vil finde sted tirsdag den 20. april 1982.

*Begrundelse***Pelle Voigt (SF):**

Baggrunden for den forespørgsel, vi her har stillet, er den stadige forskydning af værnepligtsbyrden, som sker til særlig ugunst for de værnepligtige, der udnytter deres lovfæstede ret til at aftjene værnepligt som civile værnepligtige.

Her tænker vi især på den voksende økonomiske ulighed. Den 25. marts 1982 stillede jeg et spørgsmål til indenrigsministeren om lønforholdene for civile og militære værnepligtige. I henhold til svaret fra indenrigsministeren udgør soldaterlønnen i dag 89.337 kr. 48 øre på årsbasis, mens ydelserne til en civil værnepligtig svarer til ca. 40.500 kr. på årsbasis. Der er altså tale om en årlig lønfor-skel på ca. 48.835 kr. Denne meget voldsomme forskel er til dels begrundet i forskellen i arbejdstidsnormer mellem militære og civile værnepligtige. Indenrigsministeren oplyser, at mens en civil værnepligtig har en arbejdstid på 40 timer, så er det ifølge forsvarsministeriet ikke muligt at fastsætte en højeste arbejdstidsnorm for militære værnepligtige.

Af samme grund ser indenrigsministeren sig ikke i stand til at foretage et skøn over,